

søger at gennemføre sin Politik ad de Veje, som de Herrer følge, saa er det netop, at jeg ikke vil stemme for Finanslovens Overgang sammen med Flertallet, for derved faar jeg jo et Stempel paa mig for en Politik, som jeg ikke vil føre og ikke vil deltage i. Jeg antager, at den Stilling, jeg her indtager, er i Overensstemmelse med den Stilling, afvode Berg, som den ærede Ordfører henvisste til, indtog i 1887, da han sammen med hele Partiet var med til at lade Finansloven gaa videre. Men det skal jeg ellers i øvrigt ikke komme ind paa, jeg har her udtalt min Stilling til Afstemningspørgsmaalet og anser det ikke nødvendigt at udtale mig videre. Der er dog endnu et, som jeg ønsker at sige til det, den ærede Ordfører udtalte sidst. Den ærede Ordfører kunde ikke forstaa, at det kunde være rigtig at stemme „Nej“; thi — sagde han — saa kan der jo ikke forhandles uden ved hemmelig Underhandling. Det forstaaer jeg slet ikke. Den ærede Ordfører maa jo vide, at hvis Flertallet her siger nej til Finansloven, saa er den forkastet, og saa kan den slet ikke komme til Landstinget ad grundlovmæssig Vej.

Ordføreren (H. Holm): Ja, men det er netop det, jeg mener, er det gale, at vi selv nægte at forhandle med Landstinget om Finansloven; jeg indser ikke, hvorledes man overhovedet nogen Sinde kan komme ud af den politiske Konflikt, hvis det ikke lykkes Rigsdagens to Ting gennem Forhandling om Finansloven at enes. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan vise mig nogen anden Vej, ad hvilken man kan faa en regelmæssig Finanslov. Det ærede Medlem siger, at han ikke stemmer for Finanslovens Overgang til det andet Ting, fordi han ikke er i Flertal; havde han været i Flertal, saa kunde han nok have stemt derfor, men da han er i Mindretal, saa kan han ikke. Jeg begriber det ikke; thi saaledes som den nu er, kan han jo i for sig meget godt stemme for Finansloven; men, siger han, naar den gaar over til det andet Ting, kunde der mulig blive et Forlig. Ja, men bliver der Forlig paa Grundlag af Finansloven, som den nu er, saa betyder det, at Folketinget sætter sin Vilje igennem paa de Stridspunkter, som have været imellem Folketinget og Regeringen, og det kunde det ærede Medlem vel ikke have noget imod. Og bliver der ikke Forlig paa Grundlag af Finansloven i denne Form, saa maa Finansloven jo komme tilbage til os fra det andet Ting, og der vil da blive rig Lejlighed for det ærede Medlem til at stemme imod Finansloven.

J. C. Christensen: Jeg har jo ikke paastaet over for den ærede Ordfører, at der er nogen anden Vej end Forhandling med Landstinget, og jeg har jo aldrig nægtet at ville forhandle med Landstinget. Tværtimod, jeg har sagt, at naar vi stod her som et enigt Flertal og vare enige om Vejen, saa vilde jeg ogsaa gøre det samme som Flertallet; men naar her staar et Flertal, som jeg ikke tilhører, og som vil give den nuværende Regering en Finanslov — og det ville De jo — og et Flertal, der vil prøve at gennemføre et Forlig paa Grundlag af hemmelige Underhandlinger, saa finder jeg det rigtigst at sige mit nej, for ikke blive meddelagtig i den Politik, som jeg betragter som en slet Politik.

Brandes: Sa jeg skal ikke forlænge denne Debat meget, jeg har det Indtryk, at her siges gamle Ting, og at der ikke var nogen stor Nødvendighed for at bringe det Stridspørgsmaal frem igen, som nu er bragt frem af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds (J. C. Christensen) over for den ærede Ordfører. Da min Stilling imidlertid er denne, at jeg agter at stemme sammen med den ærede Ordfører, saa anser jeg det nødvendigt, fordi det ærede Medlem igen har bragt Stridspørgsmaalet frem, at sige nogle Ord. Jeg skal da sige med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører begyndte med at bemærke, at hvad Overskuddet angaar, som den ærede Ordfører nævnte, saa kunne vi naturligvis kun være det ærede Finansudvalg taknemmelig for, at det har bragt det til Veje ved den Behandling, det har givet Finanslovsforslaget, men at jeg for min Del vilde have været det ærede Flertal endnu mere taknemmelig, hvis det havde indsat paa Finansloven: hvortil dette Overskud skal anvendes. Jeg hørte af den ærede Ordførers Bemærkninger, at der ved Hjælp af dette Overskud var tilstrækkeligt til, at man kunde tilfredsstille alle de Krav, som fra Kommunernes Side f. Eks. rejstes angaaende Understøttelse af Staten. Men jeg har nu den Tanke, at naar først Finansloven kommer over til det andet Ting, saa vil dette Ting sandsynligvis finde en Anvendelse for dette Overskud, som er mere i Overensstemmelse med Regeringens Ønsker end det Flertals Ønsker, som har bestemt Finanslovens Form her i Tinget. Jeg staar derfor i høj Grad tvivlende over for den Mulighed, at det nu, efter at Finansloven først har forladt dette Ting, skulde være muligt for Folketinget at faa anvendt Overskuddet saaledes, som den ærede Ord-